

Luxus, který si můžete dopřát

Glanc

SLAVÍ 18.
NAROZENINY!

Emma
& SMETANA
JORDAN HAJ

„PŘÍŠTÍ ROK SE PŘESUNEME
DO PAŘÍŽE. KVŮLI DĚTEM.“

GLANC PRAVIDELNĚ PŘITAHUJE 584 000 ČTENÁŘŮ
MĚSÍČNÍ NÁVŠTĚVNOST WEBU **IGLANC.CZ** DOSAHUJE 2 000 000 VISITS

ZDROJ: ČTENOST V DELŠÍM OBDOBÍ, MEDIA PROJEKT 3. ČTVRTLETÍ 2023 – 2. ČTVRTLETÍ 2024

ZDROJ: NETMONITOR 2024

CELEBRITY | MÓDA | KRÁSA | ZDRAVÍ | VZTAHY | GURMET | CESTOVÁNÍ | BYDLENÍ

LEDOVCOVÉ

DOBRODRUŽSTVÍ

NIKDY NEKONČÍCÍ DEŠŤ A MLHA TAK HUSTÁ, ŽE BY SE DALA KRÁJET... PŘESNĚ TAK NÁS PŘIVÍTALO KORUTANSKÉ MĚSTEČKO HEILIGENBLUT POD NEJVYŠŠÍ RAKOUSKOU HOROU GROSSGLOCKNER, KAM JSEM SE S PŘÁTELI VYDALA ZAŽÍT TROCHU DOBRODRUŽSTVÍ. A PŘESTOŽE SE NA NÁS OBLOHA ZPOČÁTKU MRAČILA, DLOUHO JÍ TO NEVYDRŽELO.

TEXT: PETRA ŠMÍDOVÁ

ŮSMĚV A ENDORFINY
Výhledy i počasí byly tak dokonalé, že se člověk z té nádhery musel neustále usmívat.

Čím víc jsme se blížili k městečku Heiligenblut po panoramatické grossglocknerské vysokohorské silnici, tím deště přidával na intenzitě. Okolí navíc halila všeobjímající pára z lesů a mě napadlo jedině: „Má vůbec cenu jít další den na rafty, jak bylo původně v plánu? No, samozřejmě že má! Jde přece o vodní sport, takže se člověk namočí tak i tak, a i přestože hotel Kärntnerhof nabízel mnoho luxusu a pohodlí, válet se na pokojí je jsme se tam přece nepříjeli. Jaké bylo ale naše překvapení, když nás další den probudily horké sluneční paprsky, které mlsně olizovaly vysokohorské štíty, a dávaly tak najevo, že dneškem období dešťů, které zde v posledním týdnu panovalo, končí. Navlékli jsme proto plavky, na ně neopren, který zabraňuje chladu, a už jsme si to s raftem a instruktorem ze

SNĚHOVÉ PLOTNY A SKÁLY
Takhle vypadal terén, kterým jsme v doprovodu zkušeného guida stoupali k vrcholu. Přestože vypadá náročně, zvládnou ho i děti.

sportovní školy Pristavec štrádovali k řece Möll, která měla dle místních jen asi osm stupňů Celsia.

Peřeje byly místy divočejší, než se na první pohled zdálo, ovšem díky zkušenému instruktorovi, který umně rozdával povely a hýřil vtípem, jsme jimi klouzali jako po másle.

Za necelé dvě hodinky jsme vodním korytem urazili něco přes patnáct kilometrů a užili si to jak začátečníci, tak zdatnější vodáci. Poté nás čekalo obědové grilování v kempu Pristavec, při němž jsme si dopodrobna vylíčili zážitky z pádlování, a jako sladkou tečku jsme zvolili ledovou kávu s dvojitou porcí zmrzliny, protože jsme uznali, že za ten výkon si ji rozhodně zasloužíme.

SOUTĚSKA A BURÁČÍCÍ VODOPÁDY

Odpoledne bylo počasí stále ukázkové,

SOUTĚSKA RAGGASCHLUCHT
Rokle v údolí Mölltal nás vedla po dřevěných chodnicích kolem strmých skalních stěn. V roce 1978 byla vyhlášena přírodní památkou.

RAFTING V PĚŘEJÍCH
Za necelé dvě hodinky jsme vodním korytem urazili něco přes 15 kilometrů. Užili jsme si to všichni.

a tak jsme s radostí pokračovali v místním objevování, tentokrát soutěsky Raggaschlucht ve Flattachu. Hlavní hvězdou je zde potok Raggabach, který si během tisíců let hloubil ve skále svoji cestu, čímž vytvořil pozoruhodné přírodní úkazy. Výsledkem je celá škála působivých vodopádů, od klidných, jiskřivých, až po ty pěnivé a burácející. Rokle v korutánském údolí Mölltal, která byla v roce 1978 vyhlášena přírodní památkou, nás vedla po dřevěných chodnicích kolem strmých skalních stěn – tedy nejspíš nic pro ty, co se bojí výšek. Výlet zabere zhruba 1,5 hodiny. Vstupenka pro dospělého stojí 9 eur, pro děti od 6 do 18 let 6 eur. Držitelé korutánské karty (www.kaerntencard.at) pak mají vstup zcela zdarma.

NENÁROČNÁ TÚRA PO LEDOVCI, KTEROU ZVLÁDNETE I VY

Na další den jsem se obzvláště těšila. V plánu byla totiž vysokohorská túra s horským vůdcem po ledovci Pasterze, který se stal populární ukázkou globálního oteplování. Ještě před 150 lety totiž ledovec dosahoval téměř k obci Heiligenblut a celá kotlina byla plná ledu a sněhu. Dnes se na dně údolí nachází jen jezírko a nad ním zbytek ledovce. I tak je ale Pasterze největším ledovcem ve Východních Alpách. A my se na něj, vybaveni mačkami, lany a dostatkem oblečení, jelikož počasí v horách může být zrádné, vypravili.

Startovním bodem pro nás byla plošina Kaiser-Franz-Josef-Höhe ve výšce 2365 m n. m., která se nachází přímo pod nejvyšší horou Rakouska, Grossglocknerem. Na plošinu jsme dojeli autem po vyhlášené (a také zpoplatněné) Grossglockner Hochalpenstraße, jež je v létě cílem nešetného množství cyklíků, automobilů, motorek i turistických autobusů.

Samotný trek nebyl nic náročného a zvládl by ho i netrévaný jedinec či rodina s dětmi – to mají ostatně psáno i v nabídce a propozicích národního parku Vysoké Taury, který treky na ledovec s certifikovaným horským vůdcem zajišťuje.

První část jsme zahájili mírným

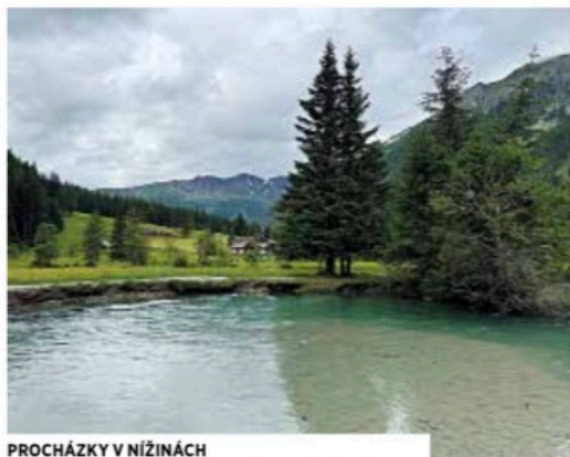
stoupáním po příjemné cestě a pozorovali sviště, kteří na nás vykulovali zpoza kamenů a pískáním se mezi sebou dorozumívali na desítky metrů. Někteří chlupatí odvážlivci si od nás dokonce nabídli kousek hrušky či jablíčka.

Zhruba v polovině túry jsme na pohorky nasadili mačky, oblékli lezecké sedáky a vůdce si nás z bezpečnostních důvodů jednoho po druhém navázal na lano. Pohyb po sněhu a ledu byl tak mnohem snazší. Sluníčko hrálo, vítr lehece pofukoval, a my tak mohli nasávat čerstvý horský vzduch a kochat se absolutně nezaměnitelnými výhledy,

OBĚD Z GRILU

Obědové grilování v kempu Pristavec bylo výjimečným zážitkem. Gurmáni si přišli na své.

PROCHÁZKY V NÍŽINÁCH
Korutanská příroda je úchvatná i v nížinách. Jsou tu průzračná jezera, říčky i mokřady.

kteřé by vykouzlily úsměv na tváři i tomu největšímu bručounovi.

POUTNÍ KOSTEL OPŘEDENÝ LEGENDOU

Poslední den našeho putování jsme věnovali odpočinku a vydali se zhlédnout alpskou expozici kozorohů neboli Haus der Steinböcke. Kdo by čekal obyčejné muzeum s vycpanými živočichy, byl by na omylu. Interaktivní expozice nás vtáhla do horské fauny, potěžkali jsme si rohy dospělých jedinců, pobavili se nad zvířecí kámasútrou a na své si zde přišly i děti (nebo také dospělí s duší věčného dítěte), pro něž je zde nachystán nespočet skluzavek po vzoru svišťích nor. A prošli jsme také městečko Heiligenblut, jehož dominantou je malebný poutní kostelík, opředený legendou. Ta vysvětluje původ názvu města, což v překladu znamená „Svatá krev“. Podle této legendy žil v 10. století dánský princ jménem Briccius, který se vydal na pouť do Říma. Na zpáteční cestě se mu

MALEBNÉ ALPY A TÚRY SI ROZHODNĚ UŽIJÍ DOSPĚLÍ I DĚTI.

dostalo vzácné relikvie – kapky krve Ježíše Krista, již nalil do malé lahvičky, a aby ji uchránil před nájezdníky, zašil si ji do lýtkového svalu. Když však Briccius prchal přes alpské hory, zahynul v lavině. Jeho mrtvola byla nalezena až tři roky po jeho smrti, ovšem z jeho ran stále vytékala čerstvá krev. Díky tomu byla relikvie objevena a přenesena do místního kostela. Ten je dnes poutním místem se silným duchovním přesahem, což dodnes přitahuje věřící z širokého okolí. Hledáte-li místo, kde si na své přijdou dospělí i děti, pak je to právě zde. ■

ZVÍŘECÍ KÁMASÚTRA

Muzeum Haus der Steinböcke nás vtáhlo do horské fauny, pobavili jsme se nad zvířecí kámasútrou a sklouzli se svišťí norou.

